

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 11T/49/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4211010178
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Jóbová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2012:4211010178.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v trestnej veci proti obžalovanému Q. H., nar. XX.X.XXXX, pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Komárne dňa 13.12.2012, samosudkyňou JUDr. Erikou Jóbovou takto

rozhodol:

Obžalovaný Q. H., nar. XX.X.XXXX v N., trvale bytom G. č. XX, prechodne bytom T. na T., O. č. XXX, na slobode,

je vinný, že

dňa 19. januára 2011 v čase okolo 16.00 hod. v Okoličnej na Ostrove na križovatke ulíc Vinohradnícka a Székhát z motorového vozidla zn. Škoda 105L, EČ: I. XXX F. odcudzil puzdro na doklady, v ktorom boli uložené doklady týkajúce sa uvedeného motorového vozidla, občiansky preukaz, vodičský preukaz, európska zdravotná karta a platobná karta vystavená peňažným ústavom Tatra banka, a.s., všetky doklady vystavené na meno B. O., nar. XX.X.XXXX, následne odcudzenú platobnú kartu chcel použiť na výber peňazí z účtu poškodeného, avšak keď zistil, že ku karte nie je priložený PIN kód, pouzdro aj s dokladmi odhodil na presne nezistenom mieste, ktorým konaním spôsobil poškodenému B. O. škodu vo výške 5,- €,

t e d a

neoprávnenne si obstaral inú platobnú kartu na účel použiť ju ako pravú,

č í m s p á c h a l

prečin neoprávneného vyrobenia s používaním platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno j), § 37 písmeno h), § 38 odsek 2, § 42 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovaný je povinný nahradiť škodu poškodenému B. O. nar. XX.X.XXXX, bytom T. na T., M. XXX vo výške 5.- eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku sa poškodený B. O. so zvyškom svojho nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa z r u š u j e výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Komárno č.k. 1T 153/2011-66 zo dňa 19.12.2011, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 1.5.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

o d ō v o d n e n i e :

Okresná prokurátorka v Komárne podala dňa 11.4.2011 obžalobu na Q. H., pre prečin neoprávneného vyrobenia s používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona.

Obžalovaný spáchanie skutku ktorý mu bol kladený za vinu v prípravnom konaní, v plnom rozsahu sa priznal. Vtedy uviedol, že poprosil poškodeného, aby ho zobral do Dunajskej Stredy, nakoľko tam v jednej záložni mal občiansky preukaz. Po vyzdvihnutí občianskeho preukazu zo záložne spoločne išli do kaviarne Fornetti na zákusky a na kávu. Následne skočili do Jurovej do Poľnohospodárskeho družstva a potom išli domov. Obžalovaný vystúpil z auta pred svojim domom a zo zadného sedadla si zobral svoje dve tašky. Vtedy si všimol, že za sedadlom vodiča na podlahe poškodený má puzdro na doklady. Vtedy obžalovaného napadlo, že poškodený je mu dlžný 120.- eur, preto sa rozhodol, že puzdro zoberie, možno v puzdre budú peniaze. Puzdro zobral so sebou a na druhý deň sa chystal do Komárna s vlakom, aby z bankomatu pomocou bankovej karty poškodeného vybral peniaze. PIN kód ale nenašiel ku karte, preto puzdro zahodil.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní zmenil svoju výpoveď a tvrdil, že on neukradol doklady poškodeného ani jeho bankovú kartu. Podľa jeho názoru poškodený nechal puzdro s dokladmi v kaviarni Fornetti. Dodal, že poškodený sa mu vyhráždal, že ho udá na políciu a vyhráždal sa aj s bitím. Predtým než ho zobrali policajti, poškodený a jeho nevlastný syn prišli do jeho domu. On nebol doma ale od jeho družky zobrali občiansky preukaz. Potom čo to nahlásil na políciu, policajti zobrali späť občiansky preukaz jeho družky. Uviedol ďalej, že keď ho zobrali na políciu, policajt, ktorý ho predviedol mu povedal, že sa má priznať. Meno policajta nevedel uviesť. Dodal, že preto sa priznal, lebo poškodený sa mu vyhráždal, že mu podpáli dom. Poškodený zobral aj peniaze od jeho družky, čo však polícii nenahlásil. Na vysvetlenie si rozdielnosti vo svojich výpovediach uviedol, že keď bol vypočutý na polícii, nevedel náhle čo povedať a to čo vypovedal si vymyslel. Nechcel, aby ho zavreli.

Svedok V. W. príslušník PZ uviedol, že operačným dôstojníkom boli vyslaní na adresu Okoličná na Ostrove č. XXX, nakoľko bolo podané trestné oznámenie kvôli ukradnutiu občianskeho preukazu. Bola doma družka obžalovaného, B., ktorá im uviedla, že svoj občiansky preukaz dala poškodenému nakoľko mu dlhujú peniaze a boli dohodnutí tak, že sa stretnú na pošte, keď B. mala dostať nejakú dávku a z tej dávky by mali vyplatiť pozdĺžnosť a poškodený by mal vrátiť občiansky preukaz. Hliadka vyhľadala poškodeného, ktorý bez problémov vrátil občiansky preukaz B.. Svedok poznamenal, že obžalovaný ho raz vyhľadal keď bol mimo služby a tvrdil, že poškodený sa mu vyhráža. Svedok mu doporučil, aby podal trestné oznámenie.

Svedkyňa L. B., družka obžalovaného, uviedla, že jej druh nič neukradol. Tvrdila, že poškodený stále zobral od nej materské dávky na pošte. Poškodený preto zobral od nej peniaze, lebo tvrdil, že jej druh mu ukradol nejaké papiere.

Poškodený B. O. uviedol, že v ten deň keď sa skutok stal, obžalovaný ho požiadal, aby ho zobral do Dunajskej Stredy, lebo si chcel zo záložne vyzdvihnúť svoj občiansky preukaz. Potom čo si obžalovaný vyzdvihol svoj občiansky preukaz, spoločne išli do kaviarne Fornetti na kávu a následne išli do obce Jasová a potom sa vrátili do Okoličnej na Ostrove. Obžalovaný vystúpil z auta pred svojim domom a zobral si svoje veci zo zadného sedadla. Poškodený odišiel domov a keď vystúpil z auta, chcel si

vybrať z auta svoje veci. Vtedy zistil, že chýba puzdro, v ktorom mal doklady a to občiansky preukaz, vodičský preukaz, európsku zdravotnú kartu, platobnú kartu vystaveú peňažným ústavom Tatrabanka a.s., doklady od vozidla a lekársku správu o psychickej spôsobilosti vodiča. Následne poškodený sa vrátil do Dunajskej Stredy, aby zistil či tam náhodou nenechal doklady. Predtým však zavolať obžalovanému, ktorý nebral telefón čo mu bolo podozrivé. Doklady nenašiel. Dňa 21.1.2011 potom nahlásil stratu dokladov aj na polícii v Dunajskej Stredy, aj na polícii v Komárne. Dodal, že PIN kód nemal pri bankovej karte a v banke mu oznámili, že nedošlo k výberu peňazí z jeho účtu ale bol vykonaný trikrát pokus o výber. Poškodený musel požiadať o vystavenie nových dokladov. Obžalovaný mu tvrdil, že nič mu neukradol. Poškodený sa domáhal svojich peňazí, vyhľadal obžalovaného ale našiel doma len jeho družku. Družka obžalovaného však nechápala čo on chce. Poznamenal, že obžalovaný a jeho svokor sa mu vyhrážali cigáňmi.

Svedok B.. R. N., ktorý v prípravnom konaní tlmočil pri výsluchu obžalovaného, uviedol, že na tento prípad sa už nepamätá. Len všeobecne sa vyjadril k výsluchu a uviedol, že pri výsluchu najprv pretlmočil poučenie, následne výpoveď vypočúvanej osoby, prípadne opravy a doplnky výpovede. Potom pretlmočil aj celú zápisnicu. Podľa neho neprichádza do úvahy, že by vypočúvaný nevedel čo podpisuje, alebo že by do zápisnice bolo zapísané niečo iné čo vypočúvaná osoba vypovedala.

Svedok N.. R.. Y. B., vyšetrovateľ PZ uviedol, že na tento prípad sa už nepamätá. Uviedol, že on do zápisnice do výsluchu vždy napíše len to čo vypočúvaná osoba vypovedala. Neprichádza do úvahy vyvíjanie nátlaku na vypočúvanú osobu.

Z listinných dôkazov vyplýva, že odcudzené puzdro na doklady patriace poškodenému v čase skutku malo hodnotu 5.- eur. Z úradného záznamu vyšetrovateľa PZ zo dňa 27.1.2011 vyplýva, že vychádzajúc z výpovede obžalovaného bolo pracovníkmi OKP OR PZ Komárno prezreté okolie železničnej stanice v Okoličnej na Ostrove ale odcudzené doklady poškodeného neboli nájdené.

Z oznámenia OO PZ Zemianska Olča vyplýva, že obžalovaný v období do 19.1.2011 do 27.1.2011 nepodal oznámenie o strate alebo odcudzení občianskeho preukazu svojej družky.

Obžalovaný nie je vedený ako nezamestnaný, nepoberá žiadnu podporu. Priestupkovo stíhaný nebol, bol však súdne trestaný. Trestným rozkazom tun. súdu sp. zn. 15T 41/2010 zo dňa 8.11.2010, ktorý mu bol doručený dňa 10.1.2011 a ktorý sa stal právoplatným dňa 19.1.2011 bol uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona. Bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Trestným rozkazom tun. súdu sp. zn. 1T 153/2011 zo dňa 19.11.2011, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 1.5.2012 a ktorý sa stal právoplatným dňa 10.5.2012 bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienene, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Dňa 22.11.2012 obžalovaný bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody.

Hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že bolo jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a dopustil sa ho obžalovaný.

Obžalovaný v prípravnom konaní sa v plnom rozsahu priznal k spáchaniu skutku, podrobne opísal udalosti, ktoré predchádzali odcudzeniu dokladov poškodeného ako aj samotné odcudzenie dokladov a uviedol aj motív svojho konania. Jeho výpoveď je v skutočnosti zhodná výpoveďou poškodeného, ktorý ho usvedčuje zo spáchania skutku. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní zmenil svoju výpoveď tvrdiac, že on doklady neodcudzil, poškodený ich určite stratil. Tvrdil, že na polícii sa priznal ku spáchaniu skutku len preto, lebo policajti mu povedali, že sa má priznať a nechcel aby ho zadržali ako aj preto, že poškodený sa mu vyhrážal, že mu podpáli dom. Preto to čo vypovedal na polícii si len vymyslel. Súd jeho obranu považoval za účelovú, ktorej nie je možné uveriť. Keby obžalovaný nebol páchatelom trestného činu, nevedel by tak podrobne opísať udalosti a jeho výpoveď by sa odlišovala od výpovede poškodeného. V danom prípade však obžalovaný aj poškodený zhodne opísali udalosti. Výpoveďami príslušníkom PZ ako aj výpoveďou tlmočníka bolo vyvrátené aj jeho tvrdenie, že pred výsluchom bol na neho vyvíjaný nátlak. Nikto iný než obžalovaný nemohol odcudziť doklady a platobnú kartu obžalovaného. V aute v ktorom sa puzdro s dokladmi nachádzalo sedeli len dvaja a to obžalovaný a

poškodený. Súd nenašiel u poškodeného motív pre ktorý by mal dôvod krivo obviniť obžalovaného. Súd mal za to, že vina obžalovaného je jednoznačne preukázaná. Obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu neoprávneného vyrobenia s používaním platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsk1 Tr. zákona.

Pri určení druhu a výmeru trestu súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vzhľadom na to, že obžalovaný skutok spáchal skôr, než bol vyhlásený trestný rozkaz v inej jeho trestnej veci a to trestný rozkaz tun. súdu 1T 153/2011-66 zo dňa 19.12.2011, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 1.5.2012, podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona bolo treba obžalovanému uložiť súhrnný trest. Súd za poľahčujúcu okolnosť považoval skutočnosť, že pred spáchaním skutku obžalovaný viedol riadny život a za príťažujúcu okolnosť súd považoval skutočnosť, že spáchal viac trestných činov.

Prihliadnuc na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že dosiahnuť nápravu u obžalovaného bude možné i uložením súhrnného trestu na dolnej hranici trestnej sadzby, preto mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 1 roka nepodmienečne.

Nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, súd pre výkon uloženého trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze tun. súdu 1T 153/2011 zo dňa 19.12.2011.

Poškodený v adhéznom konaní si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 10.- eur. Podľa odborného vyjadrenia však hodnota odcudzeného puzdra na doklady predstavuje len 5.- eur. Preto súd obžalovaného zaviazal k náhrade škody vo výške 5.- eur a poškodeného so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tomto súde.